[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Η Ιστορία θεωρούμενη διαμέσου χαρακτήρων της κοινωνίας. Ποιά είναι η σχέσις του μέρους, η οποία δεχόμεθα μεταξύ των χαρακτήρων αυτών και του κοινωνικού σώματος στο οποίο ανήκουν αυτοί οι χαρακτήρες.

Ανάλυσις μιας τραγικής ιστορίας πρέπει ν' αναζητήσωμεν μέσα στο κοινωνικό σύνολο τα αίτια εκείνα τα οποία δημιουργούν τον τραγικόν χαρακτήρα. Πολλά μερικά γεγονότα φαίνονται τυχαία μόνον εάν δεν εξετάσωμεν τα κοινωνικά αίτια τα οποία τα δημιουργούν.

Τι λόγος υπάρχει μεταξύ ανθρώπων οι οποίοι βρίσκονται σε μία κοινωνία ανάλογη με εκείνη στην οποία ζούσαν οι Αρχαίοι Έλληνες; Η ιδέα μας μας λέει ότι υπάρχει μεγάλη διαφορά. Η ιδέα μας μας λέει ότι η ελληνική κοινωνία (Πόλις) ήταν μικρή, δίκαιη, ελεύθερη.

Η ιδέα μας μας λέει ότι η σημερινή κοινωνία, η κοινωνία, η οικονομία και η δημοκρατία μας δεν υπάρχουν πουθενά αλλού, δεν υπάρχουν ανάλογα φαινόμενα. Η ιδέα μας μας λέει ότι η σημερινή κοινωνία μας δεν μπορεί ν' αναλυθεί με τα αρχαία κριτήρια.

Όχι λ' γράφω ιδιόρρυθμα ότι η ιστορία αυτή θ' αρχίσει από τον 3ο αιώνα π.Χ. Τις λίγες 36 γενιές ελληνικής ιστορίας θ' τις βρίσκουμε κάτω

[illegible] εγράψω.

Ενθυμούμαι πώς ήταν μέρα κι εμείς, μόλις τελειώσαμε τη δουλειά μας, κοιτάζαμε [illegible] — [illegible] μεγάλη κι [illegible] [illegible] [illegible]

βιβλίο του ανεβασμένο τοποθετείται από μικρόν βαθ-
μό σε μια, ανάμεσα στο Τροφωνίειο και Γ' του βάθους. Με
τεμένη κοίλη ~~[illegible]~~ ήδη και ανάδειξα εν ανα-
λογία προς τα αι Δελφικά ειδώλια κατασκευάστηκε, όπου
ο Μεγάλος (του Α' αι. π.Χ.) στο Εκατόν 18, ο Φειδ-
ίας από τη Θεσσαλονίκη, ο Αρίστος από τη Λυσία
(δεύ. αι. π.Χ.) και ο Λυσίππος ο Κεφαλός με
Θεοδοσία του (10ου αι.)

Τις κοίλες εκείνες δεν κόβουν τις εξετάσεις και οι
χειρουργοί και βγάζουν σωστές και από ιδέες που
τα σώματα τα ανθρώπινα κάνουν τη δικά αλλά αλλά
ανθρώπου. Τέτοιοι ήταν οι ~~[illegible]~~ τη ανατομικής, οι
Ιπποκράτη βοηθοί και εξ ίσου, οι Ιατρικοί Σχο-
λείου, οι γιατροί, οι φαρμακοποιοί, οι φαρ-
μακευτικοί και δεξιοτέχνες, οι κανονοποιοί, οι
ωτοφιλιστές και σωστά άλλα.

Και βλεπόμενα δίνουν τη φέρνει δια τη μόνο κάποιο κρί-
σιμα. Και εκείνη ανάπτυξη δεν ξέρει και μια κοιλιακή
κοίλη εκείνη. Έτσι ο Μιχ. Σουμπέρδας δίνει το Πάδυο
τα τα Αγία κοίλη του 15ου αι. ένα μια κοίλη
κάποια του Πανεπιστήμιο Χαϊδελβέργης μαζί με
τη Πάρεργα. Ο κύριος Φίλιπ Σουμπέρ
τη ο Μεγάλος με τα δύο εγγόνια ο ίδιος
και κρεμασμένα εκείνα τα Ιατρικά Μουσεία
τη [illegible] 7 [illegible] (1ος ίδιος τη ίδιος γύ-
ρω [illegible], [illegible] και [illegible] [illegible]
και άλλα κοίλη [illegible] [illegible] [illegible]
του [illegible] Σουμπέρ, [illegible] [illegible].

Και τα κοίλη [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Κωνσταντίνος Λάσκαρις, ένας Λάσκαρις και Μιχ. Σου-
μπέρ. Και ο Γιοχάνεν Μπρόκμαν Αντώνιος
Μαρκάνι (1661–1714) [illegible] [illegible] [illegible]
του (δύο [illegible] [illegible] Φλωρεντία, 1708 και 1807).
Η [illegible] κοίλη [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Και [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

11 Αν κάποιος από τους ξένους ήταν ο Κάρολος, θα
τον κάνει καλοκαίρι. Αν δεν ήταν μεγάλος κι αυτός ο
τόπος, γιατί οι κάτοικοι δεν θα μπορούσαν ποτέ
βίος του και η γράφεις στο κεφάλαιο του Σωκράτη
και αλλά, κάθε φορά το Κάρολος να κάνει δουλειά ο ξένος
δεν θα μπορούσε δουλειά, δεν μπορούσαν να τα δουν γιατί
κάποιος κάποιος και βάζει δουλειά κάποιος
και τότε τους γιατί δεν μπορούν, όχι γιατί δεν μπορούν
γιατί τους.

1. Πρώτοι οι κάτοικοι Έλληνες μπορούσαν στη
Κωνσταντίνα και τη μεταφράσουν στα λόγια τους.
Πρώτα ο γιος οι Γαλάτες, γιατί Ηρόδοτος, δεν μεταφράζουν
μόνο δικές τους γιατί, ο πρόγονός του Βλάχος από
Μιλήσιος, ο Σωκράτης ήταν από Αθήνα, ο Θουκυδίδης
δεν σταμάτησε ούτε ~~[illegible]~~ τον Σωκράτη κι γιατί
ήταν από Αθήνα. Αθηναίοι κάνουν τέλος τα χέρια
τους γιατί τα Ελληνικά τους και ο Ξενοφώντας. Και
λίγο, δεν ο Θεόφραστος ο Χίος, ο Καρύστιος ο Θεό-
φραστος, ο Τίμαιος ο Λοκρός και ίσως ο Αριστοτέλης
ήταν Σταγείρα και γιατί ήταν ο πατέρας τη γιαγιάς. Τότε ίσως
οι ελληνικά

Ήταν δεύτερα γιατί και τα δεύτερα Ελληνικά συ-
γγράφεις ~~[illegible]~~ μετάφρασε ένας ο Αθηναίος Φιλόχορος
(320–260 π.Χ.) ήταν μάντης κι μαντάρχης Διόδωρος Α'
Σικελιώτης και ο Κρέτικος από τη Μακεδονία ο Φλάβιος
Αρριανός. Τα δικά γιαγιάδες

Χωρίς λιγότερο μεταφράστηκε οι ~~[illegible]~~ δυσκολία γι
τα γιαγιάς και στα Ελληνικά και Ρωμαϊκά
εκπαιδευτικό κέντρο. Οι γιαγιάς δεν μπορούν ποτέ και κι
λόγοι γιαγιάς μεταφρασμένοι από τέλος στην ο Αριστοτέλης
ο Αθηναίος, δεν γίνεται γιατί η Αθηναϊκή κοινωνία ήταν
ο σπουδαίος Πλάτων κάνει το ίδιο, δεν τα βγάλει
του σε λίγο γιατί μια γιαγιά μια γιαγιά κι κάνει τα δικά μας
βλαχοποιούν (γιατί τα βγάλει σε χάλκινα: κάνει τα πολλά
δικά μας γιαγιάδες, δεν τα κάνει κι Ρωμαϊκά μας δικά μας
μας, δεν τα κάνουμε τα κι Αγγλικά) ο Ηρόδοτος
ο Αθηναίος, ο Λεβόλογος, ο Αρριάνος, ο Πλούταρχος
ο Παυσανίας.

Τέλος ήταν ο Φλάβιος Πλίνιος (23–79 μ.Χ.) και ο γιος
σπουδαίος Πλίνιος το 61 π.Χ. του 61 π.Χ. ο
Κόμα, ο πολιτικός Κικέρων ήταν μια βαθιά γιαγιά
μια αλλοιώνει δεν σπουδάζει και γράφει βιό

[illegible]

Μετά τὸ θέμα αὐτὸ ἀπεφάσισα νὰ μὴ σκεφθῶ
πλέον τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τῆς Θεσσαλονίκης
μιᾶς καὶ χρειάζεται ὁλόκληρος ἕνας τόμος.

Μερικοὶ λοιπὸν ἐπίσκοποι ἔγραψαν τὸ ἱστορικόν
τῶν ἐπισκόπων τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Τουρκοκρατίας
ἐξ ἐπιστολῶν τῶν ἐπισκόπων τῶν Δεξιοκαστρίου
Βασιλείου, τὴν ἱστορίαν τῆς Δεξιοκαστρίου
Ἐκκλησίας, ὁ ἄρχων Δεξιοκαστρίου τὸν ἱστορικὸν
τῆς πόλεως ἔγραψε τὸν δεξιοκαστρίου ἀπὸ
τὸ 1888-1892 καὶ ~~ὁ Δεξιοκαστρίου ἄρχων ἀπὸ~~
~~τὸ 1916~~ ἐπὶ τέλους τὸ κατὰ τὸν τόπον Δεξι-
οκαστρίου ἄρχων ἀπὸ τὸ 1915. Ἡ Μακεδονικὴ
ἐπαρχία τὸ κάτοικοι ἀρχὰ ἐπὶ τοῦ ἐπισκόπου
Ἐκλογῆς καὶ τὸν ἐπίσκοπον καὶ τὰ
θεολογικὰ πολλὰ καὶ νεώτερα. Τὰ κοντινότερα
ἀπὸ αὐτὰ ἦσαν ὁ Ἀνδρόνικος Ἀνδρεάδης, ὁ Παντάρα,
ὁ Φιλόθεος ὁ Βασιλείου(;) ὁ ἐν κυρίᾳ
Ἑλληνικῷ Φιλολογικῷ Σύλλογῳ (~~ἔτος~~ ἐπὶ τοῦ ἐπισκόπου
Δεξιοκαστρίου), ὁ Ἀθη-
ναῖος, ~~ὁ Δεξιοκαστρίου~~ ὁ Μεγαλόν καὶ βιβλιοθή-
κη ~~[illegible]~~ ἐν Σμύρνῃ, ὁ Ἐφέσου(;) ὁ
Πελεβεβός(;), ὁ Ἀδριανῆς, ὁ Περιστέρας, τὰ
Ἑλληνικά, ὁ Παλαιμᾶς, ὁ Θεμελῆς, ὁ
Βασιλεὺς Ἐπιφάνιος κ.ἄ. ἐκτὸς τούτου ἐπὶ τῶν
ἐπισκόπων τῆς Βυζαντινῆς ἐκκλησίας. (Ἐκτὸς δὲ αὐτῶν καὶ
ἄλλοι ἀπὸ ἀπόψεως τῶν, ἀπόψεις καὶ
ἐξωτερικῆς, ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας, ἐξωτερικὸν ἀπὸ
τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας τῶν λ.χ. ὁ
ὁ Βίρβιος (Βίρβος) ὁ Ἐπιφάνιος, ὁ Θεο-
φάνης, ὁ Ἐμμανουὴλ τὸ Φιλιππιδοῦ (βλ.
ἀνωτ.), ὁ Ἀλεξάνδρεια τὸ Ἐφέσου, ὁ Φιλι-
πὸ Λαρίσης, ὁ Ἀθηνῶν τὸ Θεοδώρου καὶ
ἄλλοι πολλοί.)

Ἀπὸ τὸ μοναστηριακὸν ἀρχεῖον ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς ἐκκλησίας, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔχω ἀντιγράψει

Ἀπὸ τὸ 1837 ἀπὸ ἀφιερώματα μικρὰ βιβλία

καὶ ὅτι ἐκλέγεται ὁ ἀρχιεπίσκοπος ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ἐπὶ τοῦ ἐπισκόπου Δεξιοκαστρίου ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

[illegible]

III Ο χρόνος [illegible]

Τὸ θαυμάσιο τοῦ [illegible] ἔπρεπε νὰ τὴ διαφέρουν, βέβαια καὶ γιὰ ὅσα ἀκόμα εἶχαν νὰ λένε οἱ ἱστορικοί, ἀφοῦ κοιτάζουν ὅλο τὸ ἀφοῦ ἔνα χρονικό, ὅπου κεφαλαιώνει ἀφοῦ τὴ ζωή καὶ τὸν τρόπο τῆς ἐξέλιξης. Ἡ ἐπιθυμία αὐτὴ ἔφερε μιὰ ἔντονη τὴ σύγκριση καὶ τὴ κατανόηση ἀφοῦ [illegible] καὶ ἀπὸ ἕνα πνεύμα τῆς [illegible], μιὰ [illegible] ἀφοῦ [illegible], ὅπου [illegible] ἀπὸ τὴ [illegible].

Μὲ μιὰ λέξη ἡ ἱστορία δίνει ὁ χρονικογράφος τὴ σημασία, [illegible] ἀπὸ [illegible] ἀφοῦ τὸ [illegible] μέχρι τὰ [illegible] τοῦ [illegible] κλίση, ἡ β' ἀφοῦ τὰ [illegible] τὸ [illegible] δεξιὰ τοῦ [illegible] καὶ [illegible] μέχρι τὰ [illegible] ἡ [illegible] ἐπίσης γιατὶ [illegible] καὶ [illegible] νὰ νοιάζη μὲ τὸν ἀναγνώστη [illegible] ἔνα [illegible] χρόνου. Πλὴν ἀπὸ τὸ [illegible] ἀφοῦ [illegible] τὸ [illegible] ἐπίσης [illegible], νὰ [illegible] τὴ [illegible] καὶ [illegible] τὴ [illegible] ἡ [illegible] ἀφοῦ τὸν [illegible]. Ἀλλὰ, ἀφοῦ [illegible], ἔτσι [illegible] ἀφοῦ [illegible] τὴ [illegible] τὴ [illegible] τὸν [illegible].

Α' περίοδος 1821-1850

Ἀναβάλλουμε νὰ [illegible] τὴ περίοδο [illegible] ἀπὸ τὸ [illegible] νὰ [illegible] νὰ [illegible] τὸ [illegible], τὸ [illegible] ἀφοῦ [illegible], μὲ [illegible] ἔνα [illegible], ὅπου [illegible] ἔνα [illegible] τὴ [illegible] καὶ [illegible] ἀπὸ τὴς [illegible] καὶ [illegible] τὸ [illegible] τὴ [illegible]. Πλὴν

[illegible]

[illegible] ἀνεκφράστου

[illegible] Ἀνδρέας Μουστοξύδης, (1875–1860), [illegible] Illustrazioni Corciresi (Κέρκυρα, 1811–14) [illegible] I σελ. 145–223 καὶ τομ. II σελ. 65–119, 185–204) [illegible] 1817. Νέαν ἔκδοσιν ἐφρόντισεν, ἀνὰ δύο χρόνους πρὸ τοῦ θανάτου του, νὰ ἐκδώσῃ καὶ ἡ Φιλομάθεια τοῦ Βηγῆ [illegible] τόμου I τόμος σελ. 145, ὁ ἑξῆς. Non inutile divisamento mi è dunque sembrato quello di raccogliere insieme queste nobili reliquie della patria ~~antichità~~ antichità sparse prima nei volumi degli eruditi e nei privati musei, di dichiararle brevemente, di disporle più per ordine di tempo che di materia e di derivare da esse coll'aiuto degli scrittori quelle dissertazioni che diffondono qualche luce sul civile reggimento e

Ε. Ο. Ν.
ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΝΑΥΠΛΙΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ .....

Ἀριθ. Πρωτ. .....

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 1940

Ἔτος Ε.

Παραλήπται

Κοινοποίησις

Ἐστάλη τῇ 1940

[illegible] ὁ Πιττάκης νὰ [illegible] μεγάλη καὶ σπουδαία
ἐξωτερικὴ [illegible] ἀπὸ τὸ νὰ
ἐξασφαλίσῃ τὴν ἑνότητα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιβίωσις τῆς πατρίδος. Ἐκεῖνος ἔστειλε τὸν ἀδελφόν του καὶ τὸν ἀνεψιόν του ἀπὸ τὴν Λέσβον νὰ βοηθήσουν τὸν ἀδελφόν τοῦ καὶ θεῖον τοῦ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν καὶ νὰ ἐπιβεβαιώσουν τὴν ἑνότητα τῆς πατρίδος. Τὸ ἔργον αὐτὸ ἐπιτελεσθὲν ἀπεφάσισεν τὸ ἀναθέσῃ ὁ Ἀλυάττης εἰς τὸν γνωστὸν τὸν Ἑλλανικὸν ὡς λέγει ὁ Bérard, ἢ τὸ Corpus.

Πολύτιμος, λοιπόν, ἦτο ὁ ἀνταγωνιστὴς τοῦ εἰς τὴν δυσκολωτάτην χρονικὴν περίοδον τῆς βασιλείας. Μὲ τὴν ἔμπνευσιν καὶ τὴν τεχνοκρατίαν τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τὴν ἰσχύν τοῦ στρατοῦ τῆς πατρίδος ἠδυνήθη ὁ Ἀλυάττης νὰ ἐπιβιώσῃ ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος. Ἐκεῖνος ἔγραφε τὸν ἀνεψιόν τοῦ ὁ Ἑλλανικός: «Le fondait palissar à la main, on le voyait dans les temps de troubles rechercher dans le delta d'antiquités, exposer des pierres pour les construire à la fondalité de l'enzeni, les assembler soigneusement, et les mettre en lieu de sûreté.»

Ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ πρὸς τὴν τεχνικὴν καὶ τὴν πρὸς τὴν ἐπιστήμην δυνατότητα καὶ μελέτη τῶν Ἀναγνωστόπουλος. Ὁ Πιττάκης ἀφιερώνει εἰς πάσαν τεχνικὴν κίνησιν καὶ φροντίδα τῶν ἀπὸ τοῦς τὸν τὸ ἀνεκτίστου ἀνάγκης τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιστήμης ὁποίας ἔτη καὶ πλήρεις ἀπὸ τὸ 1852-59 καὶ ἀπὸ τὸ 1859 μέχρι τὸ ἔργο τοῦ ὅλου [illegible]

Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐβρέθη ἀφοῦ ἐπὶ τοῦ ἔτους ἀπὸ τὸ Ἀδριάτικο καὶ τὸν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνικὸ

28

Ε. Ο. Ν.
ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΝΑΥΠΛΙΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Γραμματείας της ...

Ἀριθ. Πρωτ. .....

Παραλῆπται

Γραφεία Δημοσιεύσεων

Κ (Νῦν Πρωτοκόλλου υἱοῦ 4158)

Κοινοποίησις

Γ. Ζέρβας Δ.Χ. κατ' ἐντολὴν υἱοῦ Δεχ. ἐκ τοῦ 1852! ἐπὶ τῶν ἐν Χειμαρρίῳ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδοθέντος βιβλίου ἀναφερομένου ὑπὸ τοῦ κ. Δεστούνη

Ἐστάλη τῇ 1940

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 1940
Ἔτος Ε.

Η ...ική μου ...ία ...ε τὸ 1836 ...ε ...ὸ ...ο Ross ...ὸ ...ὸ ...ὸ

Ε. Ο. Ν.
ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΝΑΥΠΛΙΑΣ

Εν Ναυπλίῳ τῇ 1940
Ἔτος Ε'

ΓΡΑΦΕΙΟΝ .....
Ἀριθ. Πρωτ. .....

Παραλῆπται

Κοινοποίησις

Ἐστάλη τῇ 1940

F χρόνια τοκοτόκου

[illegible] ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα καὶ ἐπειδὴ κοιμήθη, ἡ ὁποία
[illegible] τὸ λίγο ἀρχαῖα μνήματα βρίσκο-
νται σκορπισμένα καὶ χαμένα. Κι αὐτὸ ἡ-
τοῦ ἀποφασιστικὸ νὰ ἔχῃ ἀφορμὴ ἀπὸ ἕνα καὶ
νὰ ἐπάρῃ τόσο λεφτὰ ποὺ ὁ ἴδιος ἔκανε ἀπὸ ἐπι-
δόμα (bons a). Le qui m'a encore été
très avantageux sous le rapport c'est
la comparaison que j'ai pu faire à
l'aide d'environ 800 inscriptions in-
dites, des coutumes et des mœurs
actuelles avec les coutumes et
mœurs modernes (sic) κτλ.

Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο πῆρε τὸ ἐπίδομα ἡ κυ-
ρία Τιλλίνη δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀποδοθῇ (ἴσως)
ἀφοῦ εἶχε ἐπιστολὴ ὑπουργικὴ ἐξουσιοδότησι. Λίγες
ἡμέρες ἀργότερα ἔφυγε καὶ ἐπῆγε στὴν Ἀθήνα. Λίγο
ἀργότερα ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ ἐπῆγε στὴν
Κωνσταντινούπολη. Ἐκεῖ ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ Πρόξενο
ἐπῆρε ἄδεια νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἀνατολὴ καὶ
τὴν Μεσοποταμία καὶ ἐπιστρέφοντας ἀπὸ ἐκεῖ
ἐπῆρε τὴν ἐπιστολὴ ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ Πρόξενο
τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ ἐπιστρέφοντας ἀπὸ ἐκεῖ
ἐπῆρε τὴν ἐπιστολὴ ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ Πρόξενο
τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Πετρόπουλος
ἦταν μιὰ μεγάλη ἐρευνητρία τῶν βυζαντινῶν
ἀρχαιοτήτων καὶ τῶν ἀνωτέρων ἑλληνικῶν λειψάνων
καὶ ἔφερε ἀπὸ τὴν ἐκδρομή. Ἐπιστρέφοντας
ἀπὸ τὴν ἐκδρομή. Ἡ κυρία τὸν ἐπαρουσίασε
ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ἀρχαιολόγο. Ὁ Ρῶμβος βρίσκεται ἀκόμα ἀρρωστὸς τὸ μεγάλο κοιμητήριο
καὶ ἡ ἀδερφή τοῦ ἀνεμπόδιστα ἐπῆρε τὸ
ἔργο τοῦ, ὁ ἐξ ἀγχῶν πάθος καὶ πνευματικὸ
καὶ ἠθικὸ τῶν ἀνεκφράστων βασανιστῶν
Ἰωάννης γέρος ἀπὸ τὴν ἡλικία τοῦ λαμβάνει
αὐτὸν ἀπόφασιν τοῦ ἀγαπᾶ τοῦ ἐν τῷ τῶν
ἀποθνήσκοντα κοιμᾶται ἀρχίζει μ' ἀπὸ τὸν
τοῦ κυρίου Πετρόπουλον, ἄνδρα ὄχι πολὺ κα-
λὸν ἀλλὰ ἀρχαιολόγον καὶ ἐρευνητὴ μοναδικὸν σή-
μερον ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, ἡ μεγάλον

ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Ε. Ο. Ν.
ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΝΑΥΠΛΙΑΣ

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 1940

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ..... Ἔτος Ε.'

Ἀριθ. Πρωτ. .....

Παραλήπται

Κοινοποίησις

Ἐστάλη τῇ 1940

Τί γίνεται τά χρόνια ἐκεῖνα καί ἐδίνει μέ μεγάλη ἐπιμονή τίς ἐπιστολές μέ τή γυναίκα του ὁ Ρήγας Φερραῖος ἡ ἐπαναστατική ἐκείνη ἐποχή τοῦ 1897, σελ. 7.

Ἡ ἄλλη τάξη ἦταν τοῦ κόσμου (τά ἐπίσημα) ἡ τάξη οἱ κοτζαμπάσηδες τά μεγαλεῖα τοῦ κατά τό βάθος καί ἐξ διεφθαρμένη ὀλιγαρχία, ὄχι ὅτι τό Ἑλληνικό ἔθνος καί ἰδίως οἱ μεγάλοι κοτζαμπάσηδες δέν ἔπρεπε νά ἔχουν ὅλες τίς ἀρετές, καί ὁ σκοπός δέν πολεμήθηκε ἀπό ἐκείνους τούς ἥρωες ἀλλά ἀπό τούς ἁπλούς ἀγρότες, ἀλλά ἀπό τούς ἀγωνιστές τοῦ 1821 ἀκόμα καί ἀπό τά ἔθνη τά ἐπόμενα πάλι οἱ ἴδιοι οἱ ἄνθρωποι ἀγωνιστές καί μέ Ἑλλάδα καί Ἑλλάδα μόνο τή φράση ἔχει ἡ ἀφέλεια βεβαιότητα μόνο.

Ἐπιστρέφουμε στή διεφθαρμένη μέ τόν Καρατζά μέ νά ἐπιδοκιμάσουμε ἐδῶ

Τί γίνεται τά χρόνια ἐκεῖνα καί ἐδίνει μέ μεγάλη ἐπιμονή τίς ἐπιστολές μέ τή γυναίκα του ὁ Ρήγας Φερραῖος ἡ ἐπαναστατική ἐκείνη ἐποχή τοῦ 1897, σελ. 7.

Ἡ ἄλλη τάξη ἦταν τοῦ κόσμου (τά ἐπίσημα) ἡ τάξη οἱ κοτζαμπάσηδες τά μεγαλεῖα τοῦ κατά τό βάθος διεφθαρμένη ὀλιγαρχία, ὄχι ὅτι τό Ἑλληνικό ἔθνος καί ἰδίως οἱ μεγάλοι κοτζαμπάσηδες δέν ἔπρεπε νά ἔχουν ὅλες τίς ἀρετές, καί ὁ σκοπός δέν πολεμήθηκε ἀπό ἐκείνους τούς ἥρωες ἀλλά ἀπό τούς ἀγωνιστές τοῦ 1821 ἀκόμα καί ἀπό τά ἔθνη τά ἐπόμενα πάλι οἱ ἴδιοι οἱ ἄνθρωποι ἀγωνιστές καί μέ Ἑλλάδα καί Ἑλλάδα μόνο τή φράση ἔχει ἡ ἀφέλεια βεβαιότητα μόνο.

Ἐπιστρέφουμε στή διεφθαρμένη μέ τόν Καρατζά μέ νά ἐπιδοκιμάσουμε ἐδῶ

νά παρεξηγήσουν μιά τόσο ἀνώμαλη τόν ἀγῶνα ἐκεῖνον ὁρμητικόν καί ν' ἀπολύσουν τό ἔργο του. Χωρίς τόν Πλίτζιν τόν ἐμπνευσμένο ἥρωα του καί τόν ἀφοσιωμένο του, ὅπως ἔγραψε ὅλες κοντάλες ἐπιστολές καί ἔγραφε ἀνάλογα δίν θά εἶχε χάσει ἀπό βιβλιογραφία τό νά γίνει ἀπόλυτος καί τό νά πολεμήσει καί ἀποστόλικός ἔργο γεωγ. Ὅπου οἱ ἀνθρώποι ἀφοσιώθηκαν στή μεταφράσεις ἔχει πολύτιμο ἀπό ἐκείνο ἀπό τόν ἀγῶνα (ἐκεῖνο ἀγωνιστή ἀνάμεσα τή ἀπόμακρη ὁ ἀνθρωπος τοῦ ἀγῶνα). Ἡ ἀρετή τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀπλή. Κόλλησε μιά ἀπλότητα, ἡ ἀφέλεια τῆς ἀθανασίας καί ἡ ἀγωνία τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἔθνους τοῦ ἀγῶνα τῆς. ἀπλά ἄθλα. ἄν καί ἀπό ἀνωμαλία τόσο ἀπλά.

Ἀκολουθοῦμε ἄρα τόν Πλίτζιν μέ τό γενικό μιά ἐπιστολή τῆς ἀπόμακρη ἀνάμεσα τοῦ ἀπό Ἑλλάδα καί τῆς ἀγάπης τοῦ ἔθνους τοῦ ἀγῶνα τοῦ. (Γιατί ἀπό ἀπόμακρη ἀπόμακρη ἀπόμακρη

Ε. Ο. Ν.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΝΑΥΠΛΙΑΣ

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 1940

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ..... Ἔτος Ε.'

Ἀριθ. Πρωτ. .....

Παραλῆπται

Κοινοποιήσεις

Ἐστάλη τῇ 1940

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΑΜΑΒΡΥΤΩΝ

33 Η ιστορία της Αρχαιολογίας.

Εκείνος ήταν δάσκαλος και φίλος μου δύο έτη
Soveyras d'une excursion d'Athènes en
Arcadie, Paris 1857 και Mémoire sur trois
inscriptions grecques inédites, Paris 1864.
Η φήμη του Ρενιέ ~~[illegible]~~ της αρχαιολογίας
του μεγάλου στη Γαλλία μια φωτεινή κεφαλαιωτή
δημοσίευση βιογραφία, το ίδιο και ο Πιλαβοίν
και ο Λαβισσέ ίδιες ~~[illegible]~~, αν δεν κάνω λάθος. Το υλικό
μου ήταν ελάχιστο για τους δύο αυτούς. Ο Ρενιέ
ήταν ο πρώτος με τον οποίο ~~[illegible]~~ μου
μια φιλία πολύχρονη. Ο Λαβισσέ ~~[illegible]~~ μου φαίνεται
πολύ φυσικός φίλος μου φαίνεται.

Ενδιαφέρον αυτός υπάρχει ο αλληλογραφία
και το υλικό της δημόσιας κόρης, που περι-
σώθηκε μόνο κάτω εκείνης ότι Αθανάσ
του 1862-1864, ~~[illegible]~~ από ιστορικές
~~[illegible]~~

13 Τμήμα δος. 1850-1900

Η δεύτερη αυτή περίοδος ήταν ο λιγότερο
εξαιρετικό από τα τέσσερα μέρη
δεύτερο της Αλ. Βουρβάκη, και
κατά κανόνα η μόνη, οι
αρχαιολογικά πράγματα. Οι Ελλη-
νικές Σχολές βαθμι-
αία λόγω της Γαλλικής
κατοχής τις πόλεις
αρχαιολογικές.

Ο πρώτος αυτός περίοδος ήταν ο πιο κοντινός (1812-
1844). Η αλληλογραφία δεν είναι εξαιρετικής τάξεως.
Ο Ρενιέ. Εκείνος ήταν ο πρώτος Γάλλος ~~[illegible]~~ Εφορεύ-
ων ~~[illegible]~~ Ελλάδα ~~[illegible]~~ Εφορεύ-
ων βυζαντινά κ.λ. Σχεδόν αλληλογρα-
φία, 100 γράμματα. Ο Ρενιέ ήταν ο πιο ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
Ελλάδα, πάνω εξαιρετική σχέση με
Τεγέα και στο Ιόνιο Αναστάσια και
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
στο Αθήν. Ενός ήταν εξαίρετος ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

[illegible]

Παιδικά χρόνια

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ε. Ο. Ν.
ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΝΑΥΠΛΙΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ .....

Ἀριθ. Πρωτ. .....

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 1940
Ἔτος Ε.'

Παραλήπται

Κοινοποίησις

Ἐστάλη τῇ 1940

[illegible] Αλεξ. Βασιλείου, [illegible] Ηθικής καὶ ὁ παιδαγωγὸς βασιλικός.

Ἡ ἀμφιβολία τῆς πάσας εἰκάζει εἰς τὴν ἐπίδοσιν, ἀναγκαίαν ἀναφέρεται τὸ ἐπιστολικὸν ἔργον τοῦ Βασιλείου. Ὁ ὅμιλος τοῦ ὁποίου ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἰουλιανοῦ ἐπαρουσιάζετο ἐν τῷ ἀνατολικῷ κράτει ἡ παιδεία βίαν εἰς τὸ πολιτικόν. Ἀλλὰ τὸ ἔθνος ἐπόθει τὴν ἀναστάσιμον τῆς Ἑλλάδος, ὅπερ ἡ κωνσταντινεία τοῦ νοοτροπία. Πάντως ὅμως τὸ ἐπιστολὸν δὲν ἠδυνήθη νὰ κατοπτεύσῃ ἀπὸ τὴν βιαστικὴν τῆς κυκλοφορίας τῆς ἱστορίας, χάριν τῆς ἀνωτέρας τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου τῆς ἐπιστολογραφίας, ἀναφερόμενον εἰς ἀνεπιτήδευτον χρόνον ἀναφορᾶς.

Ἐκεῖνο ὁποῖον ἐπρόκειτο διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐπιστολῆς. Δὲ νὰ γράψω δὲ ὅτι ἐπιθυμῶ ἐξαιρετικὰ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἀλλὰ καὶ βιαστικὰ νὰ βεβαιώσω ὅτι ἐφαρμόσθη ἡ μεθοδικὴ ἀναλυτικὴ τῆς ἐπιστολῆς, ἡ ἀναφορὰ τῆς ἔκδοσεως τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ἐκ τῆς Βαβύλας Κωνσταντινουπόλεως 4(1875) σελ. 375.

Ὅλαι αἱ ἀναγκαῖαι πληροφορίαι ἐδόθησαν ἐν τῷ κειμένῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῆς ἐκδόσεως τοῦ. Ἐὰν ἀπαιτῆσῃ ἀναγνώστης τὴν γνῶσιν τῶν βιβλίων, ἀναφέρω τὴν ἀκριβῆ τῆς ἔκδοσιν τῶν βιβλίων καὶ ἀφίνω τὴν ἐπιφυλάκτικὴν τῶν ἐπιστολῶν τοῦ. Ὅλα μὲ τὴν βιβλιογραφίαν. Ἡ βιβλιογραφία ἀναφέρει μὲ τὴν ἀκριβείαν τὴν ἐκδοθεῖσαν τοῦ Βίλαν ἀρχαιοτέρα τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἀλεξ. Βασιλείου τοῦ 1862 ἡ ἔκδοσις αὕτη τὰ ἀναγνωστικὰ ἀναφέρομεν τὴν ἀδωνίδη ἀπὸ ἀναλυτικὴν βιβλιογραφίαν ἐκείνα ---- ἀλλὰ ἐν τῷ τέλει τῆς ἀρχαιότητος τῆς ἑλληνικῆς ἐν τῇ λογοτεχνίᾳ ἐκφράσεις καὶ ἐκδοκιμάζω καὶ ἐπιδίδω, ἐκφράζω ἐν τῷ ἔργῳ ἀπὸ τοῦ τοῦ κατοικίου τὰ ἀνάλυσις ἀναφερομένου βιβλίου ἐκδόσεως ἡ βιβλιογραφία τῶν ἔτους 13. (Βιβλ. τῆς Ἀλεξ. βιβλ. σελ. 111).

F Ἡ δεκάνη ἀνάγκη τῆς ἐκδόσεως ἀλλὰ ἐκεῖνο ὅπερ ἐπιθυμεῖ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκδόσεως ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Βασιλείου ἐν τῷ ἔτει 1875 ἐν τῷ ἔτει 1875 ἐν τῷ ἔτει 1875

Ε. Ο. Ν.
ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΝΑΥΠΛΙΑΣ

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 1940
Ἔτος Ε.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ .....

Ἀριθ. Πρωτ. .....

Παραλήπται

Ἰσινοπίησις

Ἐστάλη τῇ 1940

του Πειραιώς υπό τον Αγέλαρχο. Οι εκφραστικές του ικανότητες, υπόδειγμα μεθόδου κριτικής, τα κείμενα και η γενικότερη φιλολογική δεινότητα, που ~~[illegible]~~ στο βιβλιογραφικό μέρος τονίζουν τη μεγάλη αξία του βιβλίου.

Από δύο μικροεπιγραφές ~~[illegible]~~ οι κόρες στα τέλη εκφράζουν τον Αρχαιολογικό Κόσμο, κόρες αναδοχοι (1851–55). Το τέλος εξαιρετικό η κόρη: Τα ίδια κι βιβλία του λόγου μας, όσο κι μπορεί και κοιμάται πολύ φτωχά διηγούνται τη κόρη αυτή ~~[illegible]~~ ένα μικρό τεχνίτη βλέπει Αθήνας Πόδιο. Ο κώδικας Köhler εκφράστηκε στο I.G II και 985, ~~[illegible]~~ η κόρη: ut in eo Rogerio restituendo illustrando titulo editor gravius ita versatus est, ut haud facile ab eo recedas.

Αρχή ~~[illegible]~~ κόρη δημοσιεύτηκε στο Βυζαντινό Δελτίο του Ελληνικού Βυζαντινολογικού Συλλόγου στο Αθήνας 1855–56 (εν Αθήναις 1856).

Πρόκειται για εμπνευσμένη κόρη, που αφορά κάποιο Γ. Ρ. Ρογέρο, ~~[illegible]~~ κρεμασμένος δεύτερος και αρχικά εφαρμοστής πόλης. Και η πιο γνωστή του κόπη ~~[illegible]~~ Köhler (CIA II στο χαρτί του κεφ. 316): ---- compositit bustrationes, qui optime de titulo egit.

Πολύ αργότερα κόρη του ίδιου δημοσιεύτηκε στο Αρχ. Εφημερίδα, ίδιας με Β. Φέγγαρη κι κοπή πάνω γραμμένα στο Εθνικό Μουσείο 8 τόμ. 405-10 – κατά το δικό του ο κ. Δ. Μπαμπάνης δημοσίευσε:

Π. Βιβιρακάς, Ανεκδότοι και βεβαιωμένοι κόρες κόρη κι Γεωργίου (Bulletin Correspondance Hellenique, 18 (1894) 137 κε, στο οποίο αναφέρεται η εκφραστικότητα του βιβλιακού αυτού

Ε. Ο. Ν.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΝΑΥΠΛΙΑΣ

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 1940

Ἔτος Ε.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ .....

Ἀριθ. Πρωτ. .....

Παραλῆπται

Κοινοποίησις

Ἐστάλη τῇ 1940

Εστάλη μη ληφθείσα 1870

ΚΟΙΛΟΘΟΙΗΣΗΣ

ΠΑΡΑΔΑΓΜΑΤΟΣ

ΤΡΑΦΕΙΟΝ

ΑΛΩΟΥΙΟΙΚΗΣΙΣ ΙΑΝΑΙΩΝ
Ε Ο Ν

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΥΒΙΩΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

και ιστορικές λαογραφικές εργασίες, ώστε ένας εκκλησιαστικός λόγιος
Πάλιν Αλεξανδρείας και πατριάρχης Αλεξανδρείας (Αθήνα 1875)
ένα εγκώμιο κάθε φορά υπήρχε αλλά ο Ρ. Γ.
λόγο του Αθήνας εξαιρετικά δημοφιλής
εθνικές και χριστιανικές αξίες, τα ανάλογα ίσως
γράφει [illegible] ιστορικός, λογοτέχνης
[illegible] ιστορικός ερευνητής
[illegible] ιστορικός
[illegible] Αλεξανδρείας [illegible]
[illegible] Γ. Ο. Αναγνωστόπουλος [illegible]
[illegible] γιά τό εκκλησιαστικό
[illegible]
τόν λόγο.

Εκκλησιαστικός λογοτέχνης ήταν ο Νεόφυτος και ένα
βιβλίο του L'ancienne Alexandrie,
étude archéologique et topographique,
Paris 1888, [illegible] στο πρόγραμμα
[illegible] 21 [illegible] ένα 57 [illegible]
[illegible] στο II πρόγραμμα [illegible]
[illegible] γιά εκκλησιαστικές

Δημήτριος Ρίζος (1844-1907). Από τα πολύ
νιτα. Αυτό τις κοντά του στο Πανεπιστήμιο φοίτησε
καθηγητής στή [illegible]. Θεωρείται [illegible]
[illegible] γιά τή Γερμανία, [illegible]
Εκτός από Λεξικογράφος. Αυτός ήταν κοντά στο [illegible]
[illegible] Λεξ. [illegible] στή
[illegible] κοντά στο Δημοτικό [illegible]
[illegible] ο [illegible]
Λεξ. [illegible] από το 1888-894 [illegible]
[illegible]
Το [illegible] έργο του [illegible] από [illegible]
[illegible] γιά [illegible]
[illegible] 1882-1893. [illegible]
[illegible] Θεσσαλονίκη [illegible]
[illegible] 61 [illegible]
Λεξ. [illegible] από το 1883-92 [illegible]

Ε. Ο. Ν.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΝΑΥΠΛΙΑΣ

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 1940

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ..... Ἔτος Ε.'

Ἀριθ. Πρωτ. .....

Παραλῆπται

Κοινοποίησις

Ἐστάλη τῇ 1940

Ε. Ο. Ν.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΝΑΥΠΛΙΑΣ

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 1940

Ἔτος Ε.'

ΓΡΑΦΕΙΟΝ .....

Ἀριθ. Πρωτ. .....

Παραλῆπται

Κοινοποιήσεις

Ἐστάλη τῇ 1940

Βασίλειος Δ. Λεονάρδος (1857–1930). Εκ νέας εξ
ηρεύνησε τὸ Λιτόχωρο κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν ἐποχήν,
ἀποκαταστήσας ἐκεῖ νὰ τὸν παρέχουν τέλος, μετὰ
τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀγωνιά-
σθη κατὰ τῶν ἀποσχισθέντων ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων κατὰ
τὸν πολεμικὸν αὐτὸν τοῦ λόγου.

Ἐπαναλαμβάνει τὴν διήγησιν αὐτοῦ ὅτι τὸν ἐπιστεύθη
τὸ ἐπιμελητὴς ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἔργου τοῦ ἔφερε
τὴν Φρόνιμη, ἐκεῖ καὶ ἐκεῖνος ἐπιστρέφει καὶ
ἐξαπολύθη μεθύστερα. Ἐπὶ μακρὸν ἐν τῷ ἐξ-
ωτερικῷ ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας. Ἐπὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ
~~τὸ κόμμα~~ τὸ ἀποδεικνύει ~~τὸ~~ ἐκεῖ τὸ ἐπὶ τῆς Κυ-
βερνήσεως τὸ 1913 ὅτε αὐτὸς ἐπιστρέφει ἀπὸ φυλακὴ τὸ
1924 καὶ τὸν ἀπέστειλε τὸν ἐκ τῆς ἐξορίας.

Οἱ ἐκστρατεῖαι αἱ ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῆς Λιτοχώρου
ἐκ τῆς Βελανδίας καὶ ἐπὶ Ἀφρικάνου τοῦ Ἀρμοῦ.
Ἐπὶ τῆς ἐξουσίας τὸ ἀποκαταστήσαν τὸν ἀπε-
βιωσάντα ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς τῆς Ἀλβανίας, τὸ
ἐκστρατευτικὸν τοῦ ἐν Ἀρχῇ (Ἀπρίλιος 1901) καὶ ἀ-
ναστάσεις τῆς ~~ἐξουσίας~~ τοῦ ἐπιστρέφει ἐπὶ τῆς
οἱ ἐκστρατεῖαι τοῦ ἐξωτέρου. Ἐπὶ Κεφαλοχωρίου
ἐπὶ (ἀπὸ τὸ 1885 διαφωνεῖ τῆς τοῦ ἔτους
τοῦ 1925–26) ἐπιστρέφει ἐπὶ τῆς 160
ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸ Ἀρμάκιο καὶ τὸν 2170
Ἀλβανικὰ ἐπιστολή, ἀπὸ 24 ἀπὸ τὴν Κυ-
βέρνα (Ἀπὸ ἔτους 1895–1919 ἀπὸ τὸν Ἀπρίλιον φύ-
λακα τοῦ 320/9 τὸ ἀπὸ τὸ ἔτος ἐκεῖνο
~~ἀποδεικνύει τὴν ἐξουσίαν τὸν τῆς~~
~~Ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τὸν τῆς~~ καὶ ἐπιστολὴν Λεονάρδου
τοῦ Ἀπὸ ἔτους 1916, ὅπου φέρει μὲ τὴν ἐξ-
ωτ. τὸν ἐπιστολὴν Λεονάρδου, μὲ τὴν ἐξ-
ουσίαν τὸν κόσμον, μὲ τὴν ἐξουσίαν
~~Φόρμα~~ τὸ ἀποκαταστήσαν ἐπιστολὴν ~~ἐπὶ τῆς~~
~~ἐπιστολὴν~~ μὲ ἀφίνει ἐπιστολὴν καὶ τὴν
τὴν ἀποκαταστάσεις τὸν τῆς.

Ἐπὶ τῆς ἐξουσίας τὸ ἐπιμελητὴς τὸ ἐπιστρέφει τὸ ἐπὶ τῆς κινήσεως τοῦ μετὰ τοῦ.

Ἐπὶ τῆς ἐξουσίας τὸ ἐπιστρέφει τὸ ἐπὶ τῆς ἐξορίας

Ἐπὶ τῆς ἐξουσίας τὸ ἐπιστρέφει τὸ ἐπὶ τῆς ἐξορίας τοῦ

45

Αυτός, που κι ο Ιδιός του κι ακούστηκε στο Δοκίμιο Πολιτικής, δεν ήταν τυφλός δεξιός ~~[illegible]~~ ζεστός εκλογέας [από λάθος γραφή]

Το κοινοτάτο δικό μας εκλογικό έργο του Κωνσταντίνου μας είναι βέβαια. Αγόρασε και διαβάστηκε εκλογέας βεβαιωμένος κάθε από τις εκλογικές μας καταστάσεις και τα δημοτικά κοινοτικά βιβλία στα λεκ. εκλογείας (1883, 1884, 1885, 1886, 1894, ~~1897~~ 1899, 1901 και 1918).

Δεν εκλεγόταν ~~[illegible]~~ από τα 1883-85 κι ύστερα είχαν και ένα τεμάχιο βιβλίο του Fouilleé, Grèce (Athènes 1891) σελ. 23 εις μικρά σε μεγάλη κόκκινη σελίδα, σελ. 277.

Από τη πολιτική σύνταξη του Δοκιμίου δημοσιεύτηκε ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ Ζήτω ~~[illegible]~~ βρίσκεται ~~[illegible]~~ το βιβλίο του.

Το δικό του Αστικό Δικαστήριο (Αθήνα 1900) ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ μια δικέφαλη, μια ο γραμματέας, μια πρόεδρος και μια ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

Ε. Ο. Ν.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΝΑΥΠΛΙΑΣ

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 1940

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ..... Ἔτος Ε.'

Ἀριθ. Πρωτ. .....

Παραλῆπται

Κοινοποίησις

Ἐστάλη τῇ 1940

ο Π. Στεφανάκης, ο Δημ. Εμπειρίκος, ο Κ. Ε[illegible] (από τη Κύπρο), ο Κ. Καρυωτάκης (από τη Πάτρα) ο Ιω. Παπαγιάννης, ο Κ. Δ. Μωραΐτης (ιδιωτικός υπάλληλος από τη Λάρισα), ~~ο Ιω. Εμπειρίκος~~, ο Γ. Χαρβαλιάς (ποιητής πολύ αδημοσίευτος με πολεμικές εντυπώσεις), ~~ο Χ. Τσούκας~~, ο Αλ. Ν. Παπαδόπουλος ο Χρ. Τσούκας, ο Ιω. Εμπειρίκος, ο Δημ. Πλουμπίδης (από τη Βοιωτία και τη Λιβαδειά με πολεμικές εντυπώσεις) ο Αλ. Σίδερης (ιδιωτικός υπάλληλος από τη Λάρισα) και ο Σ. Πετρόπουλος και Α. Κλεανθόπουλος – Κρεμμύδας οι πολεμικοί ανταποκριτές βρέθηκαν εκείνες τις στιγμές στο Φιλιατρά Σπηλιάς, κοντά στον Ζαν. Ευαγγελάτο, αξιωματικό της Βασιλικής Φρουράς.

Περίοδος 1900–1940

Οι πρωταγωνιστές αυτής της εξόδου ήταν από τον χώρο του Φρουρίου. Ένα μέρος τους βρέθηκε μαζί με τον Ίδιο τον Βασιλιά και τον Αρχιστράτηγο εξαιτίας της θέσεως εργασίας και η υπηρεσία με τον Ίδιο τον Βασιλιά και τη κυβέρνηση κατά τη διάρκεια αυτής της εξόδου. Η ομάδα αυτή δεν μπορούσε ~~ούτε~~ τα χρόνια εκείνα, αξιωματικός ~~ούτε~~ ο Γ. Χαρβαλιάς. Τη λύση, ~~δε μπ~~ τη δίμηνη κι κάτω, ανάμεσα στο πλήθος αυτό βρέθηκε τα ονόματα δε μπορούν ~~ούτε~~ μαζί με τη γυναίκα και τους φίλους της θέσεις τα ~~ονόματα~~ εκείνες και τους

Σ. Ο πολεμικός ανταποκριτής, Μικρός, Μπ

Ε. Ο. Ν.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΝΑΥΠΛΙΑΣ

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 1940

ΓΡΑΦΕΙΟΝ .....

Ἔτος Ε.'

Ἀριθ. Πρωτ. .....

Παραλήπται

Κοινοποίησις

Ἐστάλη τῇ 1940

49 κεφαλής χαλαρωμένης κ. βοσκή, ἀποφασίζει νὰ πεθάνῃ κοντὰ στὸ κοιμητήριο μέχρι καὶ φιλοδοξεῖ νὰ τὸν θάψουν οἱ κάτοικοι μέσα στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἀνοίγει καὶ κλείνει πάλι τὴν ἐξοχή τοῦ τὸ βαθύνοντο κόμμα μέχρι τὸ κόκαλο. Τὸ κόμμα τοῦ ἔφερε κόπο, ὅσο κι ἂν κόπιαζε τὸ κόμμα τοῦ δὲν χάνει, βλέπει καὶ ἀκούει, ἡ ἀγάπη τοῦ μένει γιὰ τὴν ἐκκλησία. Μεγάλη θεμελιώδης ἀξία τοῦ εἶναι τὸ ἀρχαῖο ἀπλοκαὶ διδυμοκρατία γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἐξουσία τοῦ ἐπιστολικοῦ. Μεγάλη θεμελιώδης ἀξία τοῦ εἶναι τὸ ἀρχαῖο ἀπλοκαὶ διδυμοκρατία γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἐξουσία τοῦ ἐπιστολικοῦ.

Ἐπὶ τῆς Ι' μορφῆς ἐκφέρει γιὰ τὸν ἀνωτέρω: «Ἐπιστρέφοντας δὲ τὸ χωριὸ ~~[illegible]~~ ἡ ἀλλοῦ δυσκολεύομαι χωρὶς ἔδωκα εἶχε τὴν ἐξ ὅλων ἐκδοτῶν ἀφορμὴ, εἶχε τὴν ἐμφὸ τὸν ἀρχαιοπρέπειας καὶ βεβαιότητας, ἀποδείκνυτο μόνον ἀπόλυτο, τὸ ὅλον ἐδίνε ἀφιδρός καὶ ὀδὸ ἀρχαῖον τὸ ἄγαλμα, ἀλλὰ τὴν πλήρη μεγάλα κλασικὴν εὐφυΐαν τὴν μεγάλη γιὰ τὸ ἀνθρώπινο ἀλλὰ ἰδιαίτερα πολὺ ἀνθρωπινὴ ἔκφραση τὸ σῶμα τὸ ἐξαίρετο ἡμέρα;» Ἀπὸ τὴ δὲ ὀπέδοκε τῆς τοιαύτης (δύο χρῆσι καὶ τέλειες ἔκφρ.) τὸ ἀποφάσισε ἐξ ἀφορμῆς ἀφῆς κρίσεις, ἀποτίμησιν καὶ ρόλο τὸ ἐξωτερικὸ κόσμο, (ἡ. δὲ ἐπιστρέφει μὲ βεβαιότητα γνώριζοντας τὸ ἀπὸ τὸ τοῦ κόσμου τὸν ἐφαρμόζοντας τὸ δὲ μεγάλο ἀποφασίζοντας τὸ μακρόχρονον ἀόλου, τὸ θεῖον λειτουργεῖν, ἐξ ἰδίας θεμέλιας καὶ μὲ ἀφιλόκερδον θέμα κυν, ὥστε νὰ ἐπίσης ἐμὸ τόμα μεμφιμοιρίας ἀφῆς κόσμου ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς. Κὶ ἀφορμὴ μάθε καὶ ἐκεῖ κ. κ. ὑφόσυρ.: «Ἂν μέλλω, λέγω ἐγὼ, νὰ ἀφοσιωθῶ ἡ ἐπιστήμη ἢ τεχνικὴ ἀρετὴ, ἀφεῖτε τὰ ἐπιχώρια ἀπὸ δόξης δίδοντα τὴ ὀρθόμενο τὰ τεχνικὰ ἄνευ ὄρκου ἀφῆς ἐπιστήμη ἐφαρμόζω μὲ ἀφιλόκερδη τὸ ἀφοσίωσε καὶ πόνου γενικὰ καὶ ἐπιμένω τοῦ ἀφιλόκερδο βάλε τὰ χρῆσι ἐμένα τὰ ἀφοσίωσε, ἀλλὰ τὴ ἀνάγκη ὀρθόμενον ἀφοσιώθηκα».

Μὲ τὸν ἐπίλογο τὸ ἐπιστολικὸ ἔργο μεγάλο καὶ μεγαλοφυὲς ~~[illegible]~~ ἢ μὴ τὸ ὀρθόμενο ἀπὸ ὀπτῆς τοῦ τεχνικοῦ μὲ δύο ἀφιλόκερδο τὴν ἐπιστολικὴ ἀφοσίωσιν τὴ ἐπιστολικὴ ἀφοσίωσιν, ἀφιλόκερδον τὸ ἐπιστολικὸ ἔργο, ὁπὸ μὲ τὸν ἐπίλογο τὸ ὁποῖο δὲ ἀφοσιώνεται τὸ ἀφιλόκερδο, κάτω τὴ φιλοκερδεία μεγάλη τοῦ τέλος ἔργο.

Ἀπὸ τὴ ἀφιλόκερδεία τοῦ ἐπιστολικοῦ καὶ τὴ φιλοκερδεία τοῦ τεχνικοῦ

F(nihil ex studiis ratum)

Ε. Ο. Ν.
ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΝΑΥΠΛΙΑΣ

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 1940
Ἔτος Ε.'

ΓΡΑΦΕΙΟΝ .....

Ἀριθ. Πρωτ. .....

Παραλήπται

Κοινοποιήσεις

Ἔστάλη τῇ 1940

51

Ο Λουκάς ήρθε στη Θεσσαλονίκη [illegible] Εκκλησία
[illegible] ο [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

Ε. Ο. Ν.
ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΝΑΥΠΛΙΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ .....

Ἀριθ. Πρωτ. .....

Παραλῆπται

Κοινοποίησις

Ἐστάλη τῇ 1940

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 1940
Ἔτος Ε.'

ΜΜ

Η ένωσή του αναφέρεται στο
Πρόχειρο παλαιογραφικό βιβλιογραφικό
Collitz-Bechtel, SGDI, 3293
εκεί και ένα δεύτερο χειρόγραφο

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΥΒΙΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Γεφ. 7/νεφ. Θ 505 Α

Max Lambertz, Die griechischen Sklavennamen, Wien 1907.

—— Εκεί τά διάφορα παλιοφορεμένα ονόματα δούλων

Σ' σελ. 10 εξ ~~περιγράφεται~~ ονόματα δούλων κρεατοπαζάρου τοῦ Βυζαντίου ~~...~~ Ἀντίοχος, βασιλός, Ἀχαιός (~~...~~ Ἀχαιός σελ. 11) Ἡγέλος κτλ.

— Τά ἴδια ἔχουν τό ὄνομα τοῦ μεγάλου, ἡ ὀνομασία σκύλου Πιπιλάκος, βεργᾶ κτλ. ἡ ὀνομασία χωρίς Ροφέλ, βεργᾶ κτλ. ἡ ἱστορ. ὀρφανοτρόφου κλ.

Φιλόλας, βασιλόφερμος, Μιτροφάνης

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΥΒΙΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ